

21 maja 2026 roku

Senat Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Wiejska 6/8,
00-902 Warszawa

PETYCJA

Na podstawie przepisów ustawy o petycjach postuluję podjęcie przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej inicjatywy ustawodawczej oraz innych działań pozostających w zakresie kompetencji Senatu, zmierzających do zwiększenia bezpieczeństwa żywnościowego, poprawy jakości edukacji żywieniowej, zwiększenia przejrzystości informacji o produktach spożywczych oraz wspierania racjonalnej i odpowiedzialnej polityki żywnościowej państwa.

W szczególności postuluję:

1. rozwój edukacji żywieniowej w szkołach i przestrzeni publicznej;
2. przyjęcie przepisów prawnych, które spowodują zwiększenie przejrzystości oznaczeń dotyczących składu, pochodzenia i wartości odżywczej produktów spożywczych;
3. wspieranie badań naukowych dotyczących wpływu żywności na zdrowie publiczne;
4. rozwój działań przeciwdziałających dezinformacji dotyczącej żywienia i zdrowia oraz uchwalenie takich przepisów prawa, które będą przeciwdziałać dezinformacji dotyczącej żywienia i zdrowia;
5. zwiększenie ochrony konsumentów przed nierzetelnymi informacjami dotyczącymi produktów spożywczych i diet;
6. rozwój programów promujących zdrowe nawyki żywieniowe;
7. wspieranie produkcji żywności wysokiej jakości oraz lokalnych producentów żywności;
8. zwiększenie świadomości społecznej dotyczącej wpływu sposobu żywienia na zdrowie człowieka i środowisko;
9. przeanalizowanie możliwości ograniczania nadmiernego udziału wysoko przetworzonej żywności w żywieniu dzieci i młodzieży;
10. skierowanie przez Senat dezyderatu albo stanowiska do Rady Ministrów w sprawie przygotowania kompleksowej strategii bezpieczeństwa żywnościowego i edukacji żywieniowej.

Nie wyrażam zgody na publikowanie moich danych osobowych.

UZASADNIENIE

Zywność należy do podstawowych warunków życia człowieka. Od jakości żywienia zależy zdrowie społeczeństwa, rozwój dzieci i młodzieży, wydolność organizmu, odporność, długość życia oraz funkcjonowanie całego systemu ochrony zdrowia. Mimo to współczesna debata publiczna dotycząca żywności coraz częściej staje się obszarem chaosu informacyjnego, sprzecznych komunikatów oraz sporów opartych bardziej na emocjach niż na rzetelnej wiedzy naukowej.

W ostatnich latach obserwujemy gwałtowny wzrost liczby sprzecznych informacji dotyczących żywienia. Przeciętny obywatel spotyka się codziennie z dużą ilością porad dietetycznych, reklam, internetowych opinii i uproszczonych komunikatów dotyczących zdrowia. Często informacje te wzajemnie sobie przeczą, a granica pomiędzy rzetelną wiedzą naukową a przekazem marketingowym staje się nieczytelna.

Szczególnie niebezpieczne jest rozpowszechnianie treści pseudonaukowych dotyczących żywienia, zdrowia i diet. W praktyce może to prowadzić do pogorszenia zdrowia obywateli, rezygnacji z właściwego leczenia albo podejmowania szkodliwych decyzji żywieniowych. Państwo powinno wspierać rozwój rzetelnej edukacji zdrowotnej i żywieniowej opartej na aktualnej wiedzy naukowej.

Jednocześnie należy podkreślić, że polityka żywnościowa nie może sprowadzać się wyłącznie do sporów ideologicznych. Żywność ma znaczenie zdrowotne, społeczne, gospodarcze i środowiskowe. Państwo powinno prowadzić politykę opartą na wiedzy, odpowiedzialności oraz ochronie dobra wspólnego, a nie wyłącznie na interesach ekonomicznych poszczególnych grup.

Istotnym problemem pozostaje również nadmierna obecność wysoko przetworzonej żywności w codziennej diecie wielu obywateli, zwłaszcza dzieci i młodzieży. Produkty o wysokiej zawartości cukru, soli, tłuszczów niskiej jakości oraz sztucznych dodatków mogą przyczyniać się do rozwoju wielu chorób cywilizacyjnych, w tym otyłości, cukrzycy, chorób układu krążenia oraz zaburzeń metabolicznych.

Konieczne jest zwiększenie znaczenia edukacji żywieniowej. Edukacja taka powinna mieć charakter praktyczny i obejmować między innymi podstawową wiedzę dotyczącą składu produktów, zasad racjonalnego żywienia, znaczenia aktywności fizycznej oraz wpływu stylu życia na zdrowie. Społeczeństwo powinno posiadać realną zdolność oceny jakości żywności i rozpoznawania manipulacji marketingowych.

Należy również zwiększyć przejrzystość oznaczeń dotyczących produktów spożywczych. Konsument powinien mieć możliwość łatwego uzyskania jasnych informacji dotyczących składu produktu, stopnia przetworzenia, wartości odżywczej oraz pochodzenia żywności. Obywatel nie powinien być zmuszany do samodzielnego rozszyfrowywania skomplikowanych oznaczeń i ukrytych informacji.

Istotne znaczenie ma także wspieranie lokalnych producentów żywności oraz produkcji wysokiej jakości. Bezpieczeństwo żywnościowe państwa nie powinno opierać się wyłącznie na

masowej, silnie scentralizowanej produkcji żywności. Wspieranie lokalnego rolnictwa i lokalnych producentów może wzmacniać odporność gospodarczą państwa oraz zwiększać dostępność żywności lepszej jakości.

Warto również zwrócić uwagę na społeczny wymiar żywienia. Sposób odżywiania wpływa nie tylko na zdrowie człowieka, ale również na kulturę życia społecznego, relacje rodzinne oraz jakość codziennego funkcjonowania. Współczesny model szybkiej konsumpcji i wysoko przetworzonej żywności sprzyja osłabieniu zdrowych nawyków oraz pogłębianiu problemów zdrowotnych.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej powinien podjąć działania zmierzające do zwiększenia poziomu edukacji żywieniowej, poprawy jakości debaty publicznej dotyczącej zdrowia oraz stworzenia stabilnych podstaw polityki bezpieczeństwa żywnościowego państwa.

Zasadne jest również skierowanie przez Senat dezyderatu albo stanowiska do Rady Ministrów w sprawie przygotowania kompleksowej strategii bezpieczeństwa żywnościowego i edukacji żywieniowej, obejmującej zdrowie publiczne, edukację, rolnictwo, ochronę konsumentów oraz przeciwdziałanie dezinformacji zdrowotnej.

Z tych powodów wnoszę jak w petitum petycji.

Uprzejmie proszę o odpowiedź za pośrednictwem Poczty Polskiej.

